

ka 4.

Lasten ja Nuorten Kirjasto N:o 6.

Sateenkaari.

Puhe lapsille
eräässä sunnuntai-koulu-juhlassa.

Pitänyt
J. P. Linde.

Suomentanut Lehmus.

Raumalla 1897.

Rauman Kirjapaino-Osakyhtiö.

Hinta 10 penniä.

Easten ja Westen kirasto N:o 6.

Sateenkaar.

Siinä on
koko maailman
koko maailman
koko maailman

W. P. S.

W. P. S.

W. P. S.

Sateenfaari.

Runo lapsille
eräässä sunnuntai-koulu-juhlassa.

Pitänyt

J. P. Linde.

Suomentanut Lehmus.

Raumalla 1897.
Rauman Kirjapaino-Osakeyhtiö.

Ennenkuulu

W. W. W.

W. W. W.

W. W. W.

W. W. W.

W. W. W.

W. W. W.

Raumalla,

Rauman Kirjapaino-Yhdistyksen kirjapainossa 1897.

Sateenkaari.

„Minun kaareni minä olen pannut pilviin; sen pitää oleman liiton merkki, minun ja moan välillä. Ja koska niin tapahtuu, että minä tuotan pilven maan ylitse, niin pitää kaari pilvisä nähtämän. Ja niin minä muistan minun liittoni minun ja teidän välillänne, ja joka elävän hengen kaikkinaisessa lihasja; ettei enää vedenpaisumus pidä tuleman kaikkea lihaa hukuttamaan“.

1 Moos 9: 13—16.

Rakkaat lapset!

Tällä kerralla tahdon puhua kanssanne sateenkaaresta. Oletteko kaikki nähneet sateenkaarta? Niin, varmaankin moni teistä on joskus nähnyt tuon komean nähn, joka näyttäytyy, kuin auringonsäteet taittuvat mustia pilviä vastaan. Se on niin ihanan kaunis, että se wäkijinkin herättää meidän huomionme ja ihmettelymme. Sateenkaari muistuttaa meitä taiwaallisen Isämme w o i m a s t a ja s u l o i s u u d e s t a. Jumala kutsuu sitä omaksi kaareksensa: „Minun kaareni olen minä pannut pilviin“, sanoo hän, ja totisesti onkin se ainoastaan Jumala, joka woi sellaisen kaaren synnyttää, ainoastaan ylimmäinen Herra,

joka wbi rakentaa sellaisen holwin. Sateenkaaren rinnalla on korkeimmatkin tornit, joita ihmiset rakentawat, pieniä ja wähäpätöisiä. Suuri, mah- tawa ja woimallinen tähtyy sen Herran olla, joka woi asettaa kaarensa niin korkealle pilwiin. Te tiedätte, rakkaat lapset, että Herra Jumala täyttää joka paikan, niin ettei mitään ole hänelle liian suurta eikä korkeata. Sateenkaaren kauniit ja lois- tawat wärit muistuttawat myöskin siitä, että Herra Jumala on alku ja lähde kaikkeen mikä on kaunist ja hywää. Jumalan luona on kaikki kaunist, ikuinen nuoruus, loisto ja ihanuus. Ei mitään todellista kauneutta, hywyttä tai ja- loutta löhdy, paitsi se mikä on Jumalasta. Meidän muinoiset esi-isämme, waikka olivatkin pakanoita, eiwätkä tunteneet oikeata Jumalaa, ymmärjivät kuitenkin, että joku korkeampi, pyhempi ja taiwaal- linen olento sateenkaaren kautta osoitti waltaansa ja loistoansa ihmisille. Nämät meidän esi-isämme kutsuivat sateenkaaren „jumalien sillaksi“, ja uskoivat että taiwaalliset jumalat tätä siltaa myö- den tulivat ihmisten luo. Mutta me tiedämme, että Jumala on yksi, ja että hän ei tarvitse mitään siltaa tullaksensa meidän luoksemme, waan että hän on aina meitä lähellä, waikka me emme woi häntä nähdä ruumiillisilla silmillämme; mutta sateenkaaresa näemme merkin siitä, että Jumala, meidän Isämme, armossansa wielä muistaa meitä. Sen on hän luvannut ja sanonut: „Sa minä

tahdon muistaa minun liittoni, minun ja teidän välillänne, ja joka elävän hengen kaikkinaisessa lihassa". Voitteko, lapsukaiseni, sanoa, milloinka Herra Jumala ensimmäisen kerran antoi sateentaa-rensaa ihmisten nähdä? Niin, te tiedätte että se oli wedenpaisumuksen jälkeen, jolloin Noa ja kaikki kansa hänen kanssansa läksivät ulos arkista. Noa uhrafi silloin kiitosuhria Herralle, sentähden että hän, ja hänen wäensä olivat Jumalan armosta niin ihmeellisesti tulleet pelastetuiksi siitä kauheasta wedenpaisumuksesta, joka hukutti kaikki, jotka eivät Noan kanssa arkissa olleet. Tuosta uhrista on kirjoitettu, että Herra haisti lepytyshajun, s. t. s. Herra mielistyi Noan uhriin, ja lupasi, ettei hän silleen enään hukuta kaikkea elävää lihaa, kuten hän juuri oli tehnyt, synnin tähden. Jumala sanoi: „Minä en silleen enää maata kiroo ihmisen tähden“ (1 Moosj. 8: 21). Sitä ei Jumala luvannut sentähden, että uusi ihmisjokukunta, joka syntyi Noan jälkeen, tulisi olemaan vähemmän syntinen, kuin entinen oli, sillä Jumala lisäsi lupaukseensa: „Baikka ihmisen sydämen aivoitus on paha hamasta lapsuudesta“. Mutta minätähden lupasi Jumala tulevaisuudessa meitä säästää wedenpaisumisesta? Ainoastaan suuresta armostansa, eikä meidän hywyhemme elikkä ansiomme tähden, hän sen tekee. Sittenkuin Herra wedenpaisumuksella oli osoittanut pyhän ja oikean rangaistuksensa synnin yli, tahtoo hän wastaisuudessa

osoittaa suuren armonsa, kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä ihmisfufukuntaa kohtaan. Sentähden lisäsi hän tämän lupauksensa: „Niin kauvan kuin maa seisoo, ei pidä kylwäminen ja niittäminen, wilu ja helle, suwi ja talwi, päivä ja yö lakkaamaan“ (1 Moos. 8: 22). Ja niin teki Jumala Noan ja hänen jälkeläistensä kanssaliiton ettei mitään wedenpaisumus enää hufuttaisi ihmiskuntaa, ja asetti sateentaarensa tämän liiton merkiksi, niinkuin luemme 1 Moos. 9 luvussa. Sillä tavoin on Jumala tehnyt sateentaaren rauhanmerkiksi. Jumala lupaa sen ohessa olla kärsivällinen maan kanssa, eikä rankaise hän meitä, niinkuin me ansaitisimme. Se on Jesuksen, meidän Wapahtajamme tähden, kuin Isä on meitä kohtaan kärsivällinen, waikka me niin paljon teemme syntiä häntä vastaan. Erityisesti muistaa Jumala armossansa meitä joka kerta kuin hän antaa meidän nähdä sateentaarensa, ja niitä jotka uskowat Herran Jesuksen päälle, muistaa hän armossansa ja laupeudessaansa joka päivä. Mitä tulee meidän ajatella, nähdessämme sateentaaren? Meidän tulee silloin ajatella Jumalan suurta laupeutta, ja erityisesti kiittää häntä, kuin hän itse taiwaallisella rauhanmerkillään meitä siitä muistuttaa, ja osoittaa, ettei hän ole unhottanut wanhaa, mutta aina pysywää lupautansa. Silloin tulee meidän myöskin rukoilla, että Herra ottaisi meidätkin rauhanliittoonsa, niin että me aina oli-

simme Jesuksen Kristuksen kautta hänen rauhas-
sansa, ja ettemme milloinkaan tulisi Herran tuo-
mion alaisiksi, vaan aina olimme juljettuina
hänen armoonsa ja laupeuteensa. Rakkaat lapset,
se olisi hyvä ettei meidän milloinkaan tarvitsisi
vapista pelvosta Jumalan edessä, eikä milloinkaan
paeta häntä, kuten Natamin paratiisissa, vaan
päinvastoin kaikessa hädässämme ja tuskassamme
käännyimme hänen puoleensa. Sellaisen mielen,
sellaisen luottamuksen voi ja tahtoo Herra Jesus
meille antaa. Rukoilkaat häneltä sitä, rakkaat
lapset, niin hänen rauhanja täyttää teidän
sydämenne

II

Te olette kenties, rakkaat lapset, katselleksanne
sateenkaarta, huomanneet sen monet ja kauniit
värät? Siinä on useamman lajisia värejä, kaikki
kauniita ja loistavia, niin, vieläpä niin loistavia,
ettei kukaan ihminen voi sellaisia värejä aikaan
saada. Näillä väreillä on kullakin oma merkityk-
sensä, jotta meitä opettawat häntä muistamaan;
ne voivat ainakin johdattaa meitä ajattelemaan
niin hyvin Jumalan pyhiä ominaisuuksia, kuin
myöskin niitä lukemattomia armoitaita, joita
Jumala on meille tehnyt, yhä tekee, ja vastai-

suudessaakin on luvannut tehdä. Mutta ennen-
 kuin käyn niistä puhumaan, tahdon ensin mainita
 teille, kuinka Jumala sateenkaarensa rakentaa. Kun
 auringonsäteet lankeavat niihin moniin tuhansiin
 vesipisaroihin, joita löytyy pilvessä, eli jotka
 sateena siitä alas putoavat, tulee auringonvalo
 siten hajoamaan ja muodostuu niihin moniin
 väreihin, jotka sitten sattuvat meidän silmiimme.
 Siis on se auringonvalon kautta, kuin sateenkaari
 syntyy. Siellä näemme ensiksiin kauniin pu-
 nen värin, loistavamman kaikista väreistä. Se
 on ensimmäinen sateenkaaren reunassa. Tämä väri
 muistuttaa elävästi meitä rakkaudesta ja
 sovitukselta. Jesuksen Kristuksen kalliin
 weren kautta olemme me lunastetut, ja se on
 perustuksena rauhanliitolle, hengelliselle rauhanli-
 tolle Jumalan ja ihmisten välillä. Ilman tämän
 kalliin weren muodotusta ei mitään syntein anteeksi
 antamus olisi voinut tapahtua, eikä ihmisen rau-
 haton sydän olisi löhtänyt rauhaansa. Jesuksen
 juuri ja sydämellinen rakkaus oli johtona siihen
 että hän antoi itsensä waiwaan meidän edestämme.
 Tämän rakkauden lämpö yksinänsä voi lämmittää
 meidän kylmän sydämemme. Ja juuri werellä
 piti israelilaiisten owen pieluksetkin olla woidellut,
 jos he tahtoivat tulla pelastetuiksi, silloin kuin
 murhan enkeli kävi surmaamaan kaikki ejihoiset
 Egyptissä; ja Jesuksen werellä uskon kautta pitäisi
 meidän sydämemmemkin olla woidellut, jos tahdomme

wälttää synnin rangaistusta. „Jesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan veri puhdistaa meitä kaikista synneistämme“, sanoo apostoli Johannes 1 epist. 1 luvussa.

Lähinnä punaista väriä sateenkaaressa on siinä keltaisen punainen o r a n s i w ä r i, joka muistuttaa kullasta, jaloimmasta ja kallimmasta kaikista metalleista. Se joka omistaa maallista kulta, pidetään maailmassa r i k k a a n a ja w a r a l l i s e n a. Mutta se, jolla on Jesuksen armo, hän on rikas Jumalan edessä, joka on paljoka parempi, kuin maallinen rikkaus. Sentähden sanoo Herra Jeesus: „Minä neuvon sinua minulta ostamaan kulta, tulella koeteltua, ettäs rikastuisit!“ (Ilmestysk. 3: 18). Jeesus on meille ansainnut juuren omaisuuden, joka on meille taiwaassa tal-
lelle pantu. Ratsokaat, rakkaat lapset, ja rukoil-
kaat ettette kadottaisi tätä omaisuuttanne!

Tuo säteilevä keltainen väri on kaikista enemmän loistawa, ja on se luwauksena j u m a l a l l i s e s t a w a l o s t a, joka walaisee ihmistä, kuin Jumalan Henki on saanut vaikuttaa hänen sydämessään. Jeesus itse on jumalallinen totuuden henki, joka on ilmestynyt maailmaan. „Minä olen tie, totuus ja elämä“, on hän itse sanonut, ja hänen sanansa ovat se totuus ja valo, joka walaisee meitä kaikkia, jos waan tahdomme sen walossa waeltaa. Itsestämme olemme me pimeydessä, s. t. s. taitamattomia ja eksyväisiä; Herra

Jesús opettaa meille totuuden, eikä ainoastaan waan aluksi, mutta myöskin yhä aina, jos waan käännymme hänen puoleensa. „Hän on tähynä armoa ja totuutta“ (Joh. 1: 14), ja ilmoittaa yhä totuutensa niille, jotka sen vastaan ottawat armossa ja siinä waeltawat. He woivat silloin Jesuksen walossa nähdä kaikki paljoa selwemmin, nefin, jotka muutoin owat pimeydessä; wieläpä jefin, jofa maailman oppineille ja tietowiisaille on salattu ja werhottu yön pimeyteen, on niille, jotka Jesuksen totuudelta walaistaan, selwänä ja hywin nähtävänä. Sekä nykyinen että tulewainen elämämme walaistaan ja eläwäksi tehdään Kristuksen pyhillä sanoilla ja Pyhän Hengen woimalla.

Lempeästä wiheriäisestä wäristä sanotaan että se merkitsee toivoa. Se onkin luonnon elämän tuorein wäri, jofa nähtäntyy lehdisissä ja kasweissa, ja on ihmis-silmälle hywin mieluinen. Jesuksen ystäwillä ja opetuslapsillafin on toivoa siitä autuaallisesta ijankaikkisesta elämästä, jofa heille on walmistettu tämän lyhyen elämän perästä täällä maan päällä. Se, jofa uskoo Jesukseen, omistaa nyt jo ijankaikkisen elämän, ja hänen ei pidä maistaman fuolemata ijankaikkisesti (Joh. 6: 47 ja 8: 52). Hän kyllä fuolee ruumiillisesti, mutta elää kuitenkin Jumalan edessä, ja jälleen ylös herätetään. Ruumiillinen fuolema on ainoastaan lyhyt uni, niinkuin olette fuulleet Jesuksen

janoneen Jairin tyttäreille. Tästä unesta voi ja tahtoo Jeesus oman sa herättää ijankaikkiseen autuuteen. Se on tätä toivoa kuin meidän tulee muistella, lohduitukseemme kaikissa vastoinkäymisissä: se on tämä toivo ja elämä Jumalan kanssa ja luona, jonka wehveys ei milloinkaan laakastu, ja josta kumauksena ja muistuttajana sateenkaaren wiheriä väri juuri on. Samoin kuin on silmälle suloiista katsella pehmeätä wehrenttä luonnossa, samoin on se sielun silmillekin hyvä luoda katseensa siihen autuaalliseen toivoon, jonka Jeesus, omassa sanassansa on meille lahjoittanut.

Quotettawia ja suloisia ovat Jumalan lupaukset, ja siitä muistuttaa meitä se väri sateenkaaressa, jota me kutsomme siniseksi, sillä siniväriä sanotaan uskollisuuden väriksi. „Hän on uskollinen, joka teitä kutsunut on, ja sen myös tähtää“, kirjoitetaan pyhässä raamatussa (1 Tess. 5: 24). „Niin sinun pitää tietämän, että Herra sinun Jumalas on Jumala, uskollinen Jumala, pitäväinen liiton ja laupeuden niiden kanssa, jotka häntä rakastawat“, sanotaan 5 Moos. 7: 9, ja apostoli Paawali sanoo: „Sillä Jumala on uskollinen, jonka kautta te kutsutut olette hänen Poitansa, Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme yhteyteen“ (1 Kor. 1: 9). Meidän ei sentähden tarwitse milloinkaan epäillä, ettei Jumala pitäisi sanaansa, waikka jätämmekin hänelle sydämemme ja toivomme hänen nimeensä. Jumala ei voi

fieltää itseänsä eikä rikkoa janaansa, sillä hän on muuttumaton ja uskollinen. Niinkuin hänen taitaansa, joka meidän päällämme kaareutuu, on aina sininen, myöskin silloin kuin pilwet sitä peittävät, niin on myös Jumala uskollinen ja totinen armosjansa uskovaisillensa silloinkin kuin joku waiwa tai hätä heitä kohtaa. „Tuolla siintää sini taiwas pilwienkin lomista“, ja se merkitsee, että Herra on yhtä uskollinen ja armollinen murheen ja kiusauksen kuin ilonkin päiwinä. „Ne, jotka Jumalaa rakastawat, niille kaikki hyväksi kääntyy“. Tähän Jumalan uskollisuuteen saamme me luottaa elämässä ja kuolemassa. Mutta kuin Herra on näin uskollinen meitä kohtaan, tulisi meidän rukoilla häntä, että mekin voisimme olla uskolliset ja pysyväiset hänessä kuuliaisuudella, ja rohkeasti tunnustaisimme, että me uskomme ja rakastamme iankaikkista Jumalaa, vaikka kuka ihmisistä pilkkaisikin meitä, eli sadattelisi meitä meidän uskomme tähden Jumalaan ja Wapahatajaamme Jesukseen Kristukseen.

Viimeiseksi näemme sateenkaaresja erinomaisen sinipunerwan värin, jota kutsutaan wiolettiwäriksi. Minä kutsun sitä erinomaiseksi sentähden, että se wäliin wälkky punaselle, wälistä taas siniselle, joskus muillenkkin wäreille, niin ettei wärimuudella woi päättää, minkälainen se on, vaikka hywin hyvästi tiedämme, että se on itsenäinen wäri-laji. Tämän woimme pitää kumauksena siitä

janomattomasta ilosta, jota ainoastaan aamistamalla voidaan käsittää, vaan ei vielä täydellisesti tuntea, sitä vähemmin kertoa. Kuin raamatussa puhutaan tulevaisesta loisto-ajasta ja ihannuudesta taivaassa, sanotaan siitä aina, että se on sanomatonta. „Sota ei silmä ole nähnyt, eikä korva ole kuullut, ja ei ihmisen sydämeen ole astunut, sitä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat“, (1 Kor. 2: 9). Paavali sanoo vielä, että kuin hän temmattiin ylös paratiisiin, kuuli hän sanomattomia sanoja, joita ei yhdenkään ihmisen sivi puhua (2 Kor. 12: 4). Palavalla toivolla tulee meidän sentähden odottaa tuota sanomatonta suloisuutta, joka on Jumalan luona, ja Jumalassa, ja jonka Isä on valmistanut lapsillensä, ja jonka hän myöskin tarjoaa jokaiselle teistä, rakkaat lapset. Paljoa enemmän kuin meidän ymmärryksemme voi käsittää, tai uskomme toivoa, tahtoo ja voi Herra antaa meille siinä taivaallisessa riemussa joka meitä odottaa.

Nyt tiedämme, rakkaat lapset, että kaikki erilaiset värit sateenkaudessa syntyvät hajaantumisen kautta, jonka aikaan saa auringon valkea valo, ja jotka sateenkaudessa yhdistyvät. Niin ovat myöskin Herrassa kaikki täydellisyhdet yhdistettyinä, mutta itse hän on yksi ja jakamaton. Valkea väri on luvkaus wiattomuudesta, puhtaudesta ja vanhurskaudesta. Pyhyys ja puhtaus on

Herran kaunistus. Useassa kohden raamattua luvaillaan myöskin Herran uskowaiset waatetettuna walkealla waatteella, walkealla ja kiiltävällä silkillä, sillä silkki on pyhien kaunistus. Kuinka ne owat tulleet niin puhtaiksi ja walkeiksi? Eikö he milloinkaan ole syntiä tehneet ja olleet tottelemattomia Jumalaa kohtaan? Ah kyllä; mutta he owat pesseet waatteensa lumivalkeiksi karitsan weressä. Jos me tulemme ijanlakkiseen autuuteen ja wiihdymme siellä Jumalan luona, joka itse on puhdas ja pyhä, tulee meidän puhdistaa itsemme kalliilla Kristuksen werellä, sekä sitten ainiaan pitää itsemme pyhinä ja puhtaina, paeta syntiä ja taistella pahuutta vastaan. „Ilman pyhyyttä ei kukaan saa nähdä Herraa“, sanotaan pyhässä raamatussa. Sentähden kehoitetaan meitä puhdistamaan itseämme kaikesta lihan ja hengen saastaisuudesta, täyttämään pyhyyttä Jumalan pelwossa (2 Kor. 7: 1). Jumala ei ole meitä kutsunut saastaisuuteen, waan pyhyyteen (1 Tesj. 4: 7), sillä taimaalliseen Jerusalemiin ei pidä yhdenkään pääsemän, joka saastutettu on, eli joka pahuutta harjoittaa, ja walhettelee. Kukoilkaamme sentähden Herralta armoa, että puhdistuisimme syuneistämme, että tulisimme puhtaiksi ja pyhiksi sydämeltä ja sielulta, niinkuin Herra pyhä ja puhdas on!

Olemme huomanneet että jateenkaari eri wäri-lajeillaan muistuttaa meitä Jumalan monista ja suurista ominaisuuksista. Pyhässä raamatussa

sitä myöskin käytetään osoittamaan Jumalan kirk-
 kautta ja majesteettiutta. Kun profeetta Hese-
 kieli ensimmäisen lukunsa alussa on maininnut
 siitä Herran pyhyydestä, jota hän näönsä sai
 ihailta, sanoo hän sitten viimeisissä wärshisjä:
 „Ja minä katsoin hänen päällensä, ja hän oli
 kuin kirkas walkeus, ja sisältä oli se kuin tuli
 kaikki ympärinsä: hänen tupeistan sa ylös ja alas
 näin minä niinkuin tulen kuumottawan hänen
 ympärillensä. Niinkuin sateenkaari näkyhy
 pilwessä, koska satanut on, niin oli myös sen
 kirkkauden näky ympärinsä. Tämä oli Herran
 kunnian näky“. Samoin sanotaan Ilmestysraa-
 matussa: „Ja kohta minä olin hengessä, ja katso,
 istuin oli pantu taiwaaseen, ja istuimella oli yksi
 istuma. Ja se, joka istui, oli näyhänsä kiwen
 jaspiksen ja sardin kaltainen, ja sateenkaari istui-
 men ympäri, näyhänsä smaragdin kaltainen“ (Ilm.
 4: 2, 3). Kuinka ihania owatkaan kirjoitukset ja
 kuwaukset siitä! Kuinka paljoa ihanampi Herra
 itse, kuin saa nähdä hänet kaswoista kaswoihin!
 Ulkäämme, rakkaat lapseni, antako synnin itseäm-
 me saastuttaa, waan etsikäämme Jesuksen luona
 puhdistusta, että me löydettäisiin saastuttamat-
 tomina seisomassa Jumalan tuomioistuimen edessä,
 ja ylistämässä häntä hänen temppelissänsä!

III.

Kuin nyt olen selwittänyt, mitä Jumalan sana sanoo sateenkaaresta, ja koettanut näyttää, kuinka se meitä muistuttaa Jumalan kunniaa ja hyvyydestä, tahdon myöskin esittää sateenkaaren kuvauksena Jesuksen Kristuksen seurakunnasta, elikkä uskovaisten yhteydestä. Sentähden täytyy minun vielä tarkemmin selwittää teille, mitenkä sateenkaari syntyy. Sateenkaari ei ole mitään muuta kuin vesipisaroita, jotka aurinko walaisee, ja joista auringon ihanaus kuvasuu. Pilwet ovat syntyneet siitä vedestä, jonka auringon-lämpö on höyrynä maasta ilmoille nostanut. Samoin myöskin on Wapahtajan kirkko ja seurakunta muodostunut monista ihmisistä, jotka yksinänsä ovat hyvin pieniä ja vähäpätöisiä, aivan samoin kuin pilwet on muodostuneet vähäisistä vesipisaroista. Ja niinkuin pilwissä löytyvä wesi ei ole itsestänsä woinut nousta maasta ylös, ei myöskään ihminen itsestänsä omista jellaisista woimaa, joka hänet ylentäisi maallisesta luonnon tilasta armon ja autuuden tilaan. „Ilman minua“, sanoo Jeesus, „ette woi mitään tehdä“. Ja apostoli todistaa, että luonnollinen ihminen ei woi käsittää sitä kuin Jumalan hengen ovat. Ilman uudesti syntymistä, ei kukaan taida Jumalan waltakuntaan sifälle tulla; mutta Jeesus on luvannut ja sanonut: „Ja koska minä maasta

nostetaan ylös, niin minä wedän kaikki tyköni" (Joh. 12: 32). Samoin kuin auringonsäteet lämmösfänsä omaavat erinomaisen voiman nostaa veden maasta pilviin, joka wesi sitten luontonsa puolesta putoo maahan takaisin, samoin on Jesuksen rakkautellakin erinomainen taiwaallinen voima wapahamaan sieluja mullan kableista, siitä alhaisesta ja katoawasta maailman elämän hyörinästä, joka meren tavoin pauhaa, etsimään ja toiwomaan hengellisiä ja taiwaallisia asioita. Se, jonka Poika wapahtaa tiusautuksesta, synnistä ja tuolemasta, hän on todellakin vapaa, ja woi Jesuksen woi-
malla kohota sen yli, johonka hän ennen sidottu oli. Siten tulee sielu, joka ennen oli ollut synnin ja maailman oma, Jesuksen Kristuksen kautta wapautetusti, ja ylenee yläpuolelle maallisen ja jokapäiwäisen elämän, samoin kuin pilwet maan yli.

„Me elämme maailmassa, mutta me emme ole maailmasta“, sanoo apostoli. Auringonsäteillä ei ole ainoastaan voimaa nostaa veden maasta ja merestä ylös pilviin, waan aurinko myöskin puhdistaa veden. Ne sadepisarat pilwissä, jotka niin ihanasti wäreilewät auringon paisteessa ja siten muodostawat sateenkaaren, ovat kenties ennen olleet jekoitettuina hywinfin likaisilla aineksilla. Muutamat ehkä owat ylösnousseet sakeasta ja mädäntyvästä kuralätäköstä, toiset taas ehkä merestä, jossa niillä on ollut suolainen ja kate-
tera maku. Mutta aurinko on siivilöinyt ja

puhdistanut ne, joten ne on vapaita kaikesta sekoituksesta, ja mitään katteraa makua ei niissä enää ole jäljellä; ne ovat puhdistuneet auringon valon vaikutuksesta, ja voivat sitten kuvaistaa samaa valoa, kuin ominaisuutensa mukaan.

Niin on myöskin Herran Jeesuksen, armon auringon, kanssa laita. Se pyhittää, ja puhdistaa ne ihmiset, jotka antavat sydämensä hänelle. Ettekö tekin, rakkaat lapsukaiset, tahdo antaa Herran Jeesuksen puhdistaa sydämiänne? „Hän puhdistaa heidän sydämensä uskon kautta“, mainitaan, puhuesja siitä miten Herra menettelee uskovaistensa kanssa. Me olemme itsestämme syntisiä ja saastaisia; meillä on perisynnin kattera maku aina äidin kohdusta asti, ja sen saastaisuuden ja sekoituksen tähden emme ole kelvollisia kuvastamaan Vapautajamme kuvaa; mutta jos Herra Jeesus saa ottaa sijansa meidän sydämissämme, niin kadottaa hän meistä synnin halun, ja viimein ei mikään saastaisuus enää wallitse Jumalan lapsia pyhään seurakunnassa, vaan ovat he täydellisesti puhtaita ja pyhiä sekä Herrallensa otollisia. Samoin kuin sadepisarvilla pilwissä ei ole mitään valoa itsestänsä, vaan ovat ne mustia ja tiilottomia, ja saavat loistonsa ainoastaan auringon jäteistä, niin on myös ihminen itsestänsä waloton, pyhittämätön ja paha ilman Herran Jeesuksen voimaa. Pilvi on hywin musta ilman aurinkoa. Niin on myös Kristuksen morsiankin,

uskowainen sielu, ja koto uskowaisien seurakunta tunnustaa itsestään: „Minä olen musta“, mutta saa kuitenkin lisätä luottaen Jesuksen ansioihin: „Minä olen kuitenkin kaunis“, se on: „Minä olen otollinen Herran filmissä, sillä minulla on Jesuksen armo, ja minä olen waatetettu hänen wanhurskaudellaan ja pyhyhdellään“. Jos katselemme itseämme, olemme me mustia, kelwottomia ja syntisiä; mutta jos katselemme Jesuksen ansioita, jotka meille armosta tarjotaan, niin olemme me „kaunistetut hänessä, joka terwetullut oli“. Wesi-pisaralla ei itsestään ole suurta armoa, sillä lapsetkin pitävät sen hywin vähäpätöisenä! Mutta sateenkaaresa kuitenkin loistawat nuo pienet wesi-pisarat firrkaammin kuin maailman timantit ja hohtokiwet. Niin owat myöskin Jesuksen opetuslapset halpa-arwoisia maailman filmissä, mutta viimeisenä päivänä he kuitenkin jalokiwien lailla loistawat Herransa kunnian kruunussa. Ilmestys raamatun 10 luvussa puhutaan eräästä wäkevästä enfelistä, joka oli pilwellä peitetty ja sateenkaari hänen päänsä päällä. Sumalan lasten firrkaus on paljoa suurempi kuin enfeleitten. Mutta muodostaaksensa sateenkaaren waaditaan, että nuo pienet wesi-pisarat owat juuri wastapäätä aurinkoa, sen walaistawana, niin ettei mikään estä auringon waloa niiltä. Niin tulee meidänkin aina asettua wastapäätä Herraamme Jesusta, eikä salliman minkään olla wälillämme. Se tahtoo

Janoa, meidän tulee aina olla avomielisiä Herran Jesuksen kanssa, ei koettaen piilottautua häneltä, eli peittää jotakin itsestämme hänen silmiltänsä, ei antaa kenenkään estää meitä puhumasta ja tunnustamasta kaikkea Jesukselle, sekä häneltä vastaanottamasta armon kaiken edestä ja kaikkeen, mitä me toimitamme. „Kaikki mitä me toimitamme, sen olet sinä meille antanut“, sanoo psalmista. „Minulle ei ole mitään hyvä ilman sinua“, sanoo Daavid. Jokapäivä tulee meidän asettua Herran eteen synnintunnustuksella ja rukoksella, jos tahdomme olla piharoita siitä suuresta pilvestä Jesuksen todistajia, jotka muodostavat hänen kuniansa kaaren. Ilman emme voi takaisin kuvastaa mitään valoa, jos emme saa sitä Herralta Jesukselta, sillä me olemme itsestämme syntisiä. Jeesus on sanonut opetuslapsillensa: „Te olette maailman valkeus, ei sitä kaupunkia voida peittää, joka vuorella on“. „Antakaat sentähden valkeutemme valistaa ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tyhönne ja kiittäisivät Isää, joka on taivaassa!“ Monet ja pienet vesipisarat muodostavat suuren sateenkaaren. Niin muodostuu Jesuksen seurakuntakin monista ja heikoista jäsenistä, mutta Jesuksen armon ja voiman kautta paisuu heistä suuri ja pyhä yhteys, nimittäin kristillinen kirkko, joka voimassa pidetään ja johdetaan Jesuksen hengen voimalla. „Lahjat ovat moninaiset, mutta henki on yksi“. Samoin kuin kaikki vesi-

pisarat sateenkaaressa eivät loista samalla värillä, vaikka ne saavatkin walonsa samasta auringosta, niin ovat Jumalan lapsetkin varustetut erilaisilla lahjoilla ja erilaisilla kutsumuksilla, erilaisella ky'yllä käsittämään Jesuksen sanojen totuutta ja erilaisella taidolla niitä selwittämään toisille, vaikka totuus itse ja henki ovat kuitenkin yksi. Me emme sentähden saa halveksia toisiamme, jos lahjat ja taipumukset ovatkin niin erilaisia, vaan kunnioittaa toisiamme rakkaudessa, ja palwella toinen toistamme lahjaimme mukaan. Monta pientä wesipisaraa muodostawat suuren pilven, joka voi runsaasti kastella suuremmankin alan maata, ja monta takaisin kimpoavaa sädettä muodostawat ihanasti loistavan sateenkaaren. Jos kaikki wesipisarat olisivat yhden värisiä, niin ei olisi sateenkaari likimainkaan niin kaunis kuin se on; ja jos kaikilla Jumalan lapsilla olisi samat lahjat, ei voitaisi Jumalan waltakunnan ja ihmisten hywäksi niin paljoa tehdä, kuin on tehty. Me tarwitsemme kaikki toinen toistamme, niinkuin jäsenet samassa ruumiisso, ja vähäisimmätkin jäsenet ovat yhtä tarpeellisia kuin woimallisimmatkin ja enemmän huomatuimmat. Sen wuoksi muistuttawat meille sateenkaaren erilajiset wärit sitä, että joskin usko- waisten joukossa löytyy niin erilaisia määriä walosta ja hymärryksestä, niin ovat ne kuitenkin saman auringon, Jesuksen Kristuksen, walaisemia, ja pienimmätkin heistä kiittävät woimainsa mukaan

Herraa, joka on heissä sytyttänyt walonsa, sillä ilman sitä ympäröisi ijankaikkinen pimeys heitä. Kesellä Jumalan sanan ajatusten ja käsitysten eroavaisuutta on uskowaisilla yksi hengen yhteys. Meidän tulee kyllä etsiä parhaimpia lahjoja, mutta emme saa halveksia niitäkään, jotka näyttävät vähäpätöisiltä. Lopuksi on huomattava, että sateenkaari, waikkakin se on muodostunut raskaista pilwistä, ei kuitenkaan putoa maahan, waan kannattaa sitä ilman woima ja aurinkon lämpö. Woisi uskoa että pilwet ei juuri paljon paina, mutta kuin otamme huomioon kuinka paljon sadetta yhdestä pilwestä waluu alas, ja kuinka pienesjä ajassa se voi kastella äärettömän suuria maa-aloja, niin täytyy meidän todellakin ihmetellä sitä woimaa, joka sateenkaarta ilmassa kannattaa. Se on Herra itse, joka sen tekee, sillä hän on sanonut, „että hän kantaa kaikki sanansa woimalla“ (Hebr. 1: 3). Samoin ylläpidetään Herran seurakuntakin Jesuksen woimalla, ja hän on sanonut, ettei helmetin woimatkaan pidä sitä tukistaman. Sofaiselle uskowaiselleen on hän antanut sen lupauksen, että „hän kantaa meitä wanhuuteen asti, ja siksi kuin me harmaiksi tulemme“, ja apostoli wakuuttaa: „Jumalan woimalla jäilytetään te uskon kautta autuuteen“. Herran woima on suuri; jota se tukee, se ei milloinkaan lankee. „Ei tukaan pidä heitä wetämän minun Isäni käsistä“, wakuuttaa Herra Jeesus uskowaisilleen. Se on

suloinen lohdotus meille horjuvaisille ja heikoille
 taitisja wihollisen kiusauksisja ja juonisja.

Rakkaat lapset! Olen koettanut puhua teille
 siitä opista, minkä sateenkaari meille antaa, sen
 armon jälkeen jonka Jumala minulle lahjoittanut
 on. Nyt tahdon lopetta näillä sanoilla: Älkää
 unhottako, että te olette jokainen aiotut loista-
 waksi helmeksi siihen ihanaan kaareen, jonka Je-
 suksen uskowaiset muodostawat, ja joka ylösnou-
 semisen päivänä tulee säteilemään Jesuksen istui-
 men ympärillä! Kirkkaammaksi ja ihanammaksi,
 kuin pyhät enkelit, tahtoo Herra Jesus jokaisen
 lapsen tulemaan! Antakaat sentähden Jesuksen
 ylentää itsenne synnistä hänen armoonsa! Te
 olette kasteen kautta Jesuksessa puhdistuneet, älkää
 siis antako teitänne jälleen wedettää saastaisu-
 den lokaan! Ja jos huomaatte langenneenne, paet-
 kaat silloin heti takaisin Jesuksen turviin, jotta
 voisitte tulla autetuiksi. Ajatelkaas, minkä suuren
 ja loistawan joukon Jumalan lapset muodostawat
 viimeisenä Herran päivänä! Kukoilkaat Herraa
 Jesusta, ettei enempää teitä kuin minuakaan sieltä
 kaimattaisi, waan saisimme loistaa iäisessä ilossa
 karitsan istuimen edessä!

Di ihanata asuntoo, jos' itse Herra on!
 Siell' elon wirrat juoksewat warjossa ruusuiston,
 Siell' yhteen sulaa sydämet, ei wuoda khyneleet;
 Ei kuolemata kuulu siell', ei pahan pyntheet.

